

v tekoči periodi, podal je predsednik kratki pregled o svojem 6 letnem uspešnem delovanju. Temu poročilu posnemamo sledeče važnejše podatke: Okraj je za kmetijstvo in živinorejo v zadnjih šestih letih izdal več kot 14 000 kron, torej vsako leto okroglo 2300 kron. Kar se tiče cestnih zgradb, sledil je načelnik izgledu prejšnjega velezaslužnega načelnika g. Stiger, ki je prometu v okraju vrlo koristil s cestnimi zgradbami sv. Martin, Črešnjavec in Laporje. Novi načelnik g. Wiesthaler je izdelal ceste Ternovec, Obernau, sv. Martin, Smreče in Vojtina. V zadnjih šestih letih se je za cestne zgradbe in za vzdržanje cest izdalo čez 200.000 kron, torej okroglo 33 000 kron na leto. Pri temu je omeniti, da znašajo okrajne doklade le 50 do 60 000 kron. Torej se je moralo te zgradbe izvršiti večinoma le vsled podpor štajerske dežele. Okraj sprejel je v letih 1907—1910 od dežele podpor v znesku 49.130 kron, torej vsako leto okroglo 12.000 kron. Zaradi slovenske obstrukcije v štajerskem deželnem zboru pa so te podpore zdaj že dveletni izostale. **Slovenski poslanci so torej s svojo brezvestno obstrukcijo slovenje-bistriški okraj oškodovali za okroglo 24.000 kron.** Poleg tega trpijo vsled obstrukcije tudi občine Sv. Martin, Smreče, Vojtina, ki so pri zadnji cestni zgradbi 6000 kron prispevale, še posebej za 6000 kron škode. Tako je slovenska obstrukcija le slovenje-bistriški okraj za najmanj 30.000 kron oškodovala. Predsednik se je pečal tudi natančneje z obstrukcijo slovenskih poslancev. Povedal je, da slovenski poslanci ne obstruirajo le v okrajnih zastopih in v deželnem zboru, marveč tudi v državni zbornici pri obravnavi najnujnejših postav, kakor n. p. pri zadnjih mobilizacijskih postavah. Tudi v času, ko grozijo domovini zunanji sovražniki, ne odnehajo slovenski poslanci od svoje izsiljevalne politike in spravljajo ne samo gospodarstvo okrajnega zastopa, marveč tudi gospodarstvo dežele ter države v hudo zadrego. Mi pa bomo svoje dolžnosti zvesto izpolnjevali po vzgledu našega milostnega cesarja. Govornik je zaklical cesarju trikratni „hoch“, kateri klic so člani zastopa navdušeno ponovili.

Potem je razpravljalo zborovanje okrajni proračun za l. 1913. Sklenilo se je ednoglasno dviganje 50% okrajne doklade. Vkljub cestnim zgradbam in vkljub odpači deželnih podpor se torej doklade ne zviša, kar je vsekakor lepo znamenje izbornega naprednega gospodarstva v okrajnem zastopu. V hranilnični odbor se je izvolilo ednoglasno gg. Jos. Krenn, Karl Wutt in Karl Zimmer. Potrdilo se je nadalje proračun občin in prošnje za posojila občin Hrastovec, Modraše ter Spodnja Pulskava. Za požarne brambe v Spodnji Pulskavi in v Slov. Bistrici se je dovolilo posebno podporo vsaki po 150 kron. Kër okraj vsled slovenske obstrukcije v deželnem zboru ne dobiva več deželnih podpor, sklenilo se je, da se tudi občinam ne bode dajalo za zgrajenje ter vzdržavanje občinskih cestnobenih okrajnih podpor, dokler ne bode deželni zbor zopet delazmožen. Kmetje, zahvalite se slovenskim poslancem, ki so zaradi svoje vseslovsanske politike v bogo slovensko ljudstvo gospodarsko izdali. Član zastopa g. Petzolt izrazil je predsedniku za njegovo 6 letno zaslužno in uspešno delovanje zahvalo, ter ga je prosil, da naj načelnistvo i zanaprej sprejme, ako bi se ga poklicalo. Nato je bilo to uspešno in složno zborovanje zaključeno.

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Steckenpferd-lilijino-mlečno milo od tvrdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod 229

Novice.

Naznanila. Cenjeni naročniki in čitatelji nam morajo oprostiti, da smo morali tudi v tej številki vsled pomanjkanja prostora izpustiti mnogo gradiva. V teh težkih časih ravno ne

grè drugače. Izpustili smo politični položaj no-tranji, ki itak nikdar ni mnogo vreden. Tudi novice in gospodarske prispevke smo deloma iznutili. — Delajmo z vso močjo za „Štajerca“, ki je največji neodvisni tednik! Vsi za „Štajerca“ v boj!

Iz Spodnje-Stajerskega.

V Ormož! Svoj čas smo objavili vest, da govori neki „nadsokol“ o slovenskem sodniku g. Zemljiču prav čudne stvari, češ da g. Zemljič nekega obtoženca ne bi kaznoval, ako bi isti bil član „Škola.“ Rekli smo takrat, da je dvoje mogoče: ali je tisti „nadsokol“ o g. Zemljiču lagal; potem je tega dolžnost, da dotičnika zaradi žaljenja časti toži; — ali pa je g. Zemljič dotične besede res izpregovoril; potem je pristranski sodnik in zasluži najhujšo kazen... Naš članek je gospode v živo zadel. V „Slov. narodu“ so se prali in so vse tajili. Mi smo pa čakali, kaj bo g. Zemljič storil. Ali ta čudoviti sodnik dela ravno tako, kakor da bi ga cela zadeva prav nič ne brigala. Le mizarja Sagadina pošilja v boj. Zato pustil je ta g. Josip Sagadin v „Slov. narodu“ z dne 7. t. m. ponatisniti izjavo, češ da je „Štajerčeva“ vest „neresnična“ in da je pripravljen to „kot priča pri sodnji potrditi“. Oho, gospode, tako nam ne uvidete! Podpisani izjavljam, da je res, kar sem pisal v takratnem članku, da je g. Sagadin v resnici g. sodniku Zemljiču na omenjeni način nepristranost očital ter da g. Sagadin zdaj vedoma laže, ako hoče to vtajiti. Pripravljen sem tudi jaz pred sodnijo s pričami resničnost te trditve dokazati. Upamo, da bo g. sodnik Zemljič zdaj, ne gledè na ozko prijateljstvo, ki ga veže na „sokolskega brata“ Sagadina, svojo dolžnost storil in zadevo pred sodiščem pojasnil. Kajti drugače bi morali pač misliti, da je g. Sagadin res le Zemljičeve besede ponovil. Karl Linhart, urednik „Štajerca“.

Mariborski slovenski narodnjaki so v splošnem precej tih. Ali smertertja pa le razburjajo javnost s to ali ono zadevo. Pred kratkim se je zopet zgodil tak škandalček, ki bo imel brzkone tudi sodnijske posledice. V Mariboru ima namreč neki Weixl svojo papirno trgovino. Možakar je seveda grozovito „narodnjaški“ človek. Ali obenem ne leze pod farovski kuto, temveč se imenuje celo „liberalec.“ To seveda klerikalcem ni všeč in zato so ga pričeli po „Straži“ in „Gospodarju“ mazati ter napadati z ednostavnim namenom, da bi mu kruh odjedli. Kajti „krščanstvo“ slovenskih klerikalcev pozna le eno geslo: pripogni se pred političnim popom ali pa bodeš s polenom ubit... Weixla so torej klerikalci hudo bojkotirali in možu je šlo to na ledice, postal je nervozen, pričel je na maščevanje tuhtati. Zadnjič sedel je Weixl v „narodnem domu“, ko pride tudi slavni „urednik“ lista „Straže“ g. Kemperle. Komaj je Weixl tega slovenskega brata zagledal, ko mu je šla vsa kri v glavo. Preklofutat in pretepel je na prav robati in radikalni način vbogega „urednika“ Kemperla. Ta je končno potegnil revolver in z njim preprečil nadaljno birmanje. To so torej šege in navade v „narodnem domu“ v Mariboru. Slovenski listi bojkotirajo slovenske trgovce, — slovenski trgovci pa klofutajo slovenske „urednike“. Vbogi Kemperle! Zakaj imaš tako dolgi jezik, da ti ga morajo slovenski rodoljubi à la Weixl krajsati? Vbogi Kemperle, kaj pa se bo tebi še vse zgodilo? Weixl seveda s tem klofutam ni nič dosegel. Nasprotno, šlo mu bo še slabše. Kajti vkljub gorkim klofutam bo moral Kemperle naprej psovati in obrekovati. Weixlu pomaga le eno: pred dr. Korošcem mora na kolena pasti, — kajti drugače ga bodejo klerikalci kmalu zadavili...

V Celju so vpeljali električno razsvetljavo. Za obmejne vojakke nabral je g. Peter Majcen, posestnik na Humu pri Ormožu K 25-32, ki se jih je c. kr. vojnemu ministerstvu oddposlalo. Čast in hvala!

Umrl je na Vukovskem dolu posestnik in občinski predstojnik g. Janez Schantl. Pokojni poštenjak bil je zvesti naprednjak in naročnik našega lista, odkar ta izhaja. 20 let je

bil občinski predstojnik, 12 let šolski odbornik. Po v Jarenini. Pogreb je bil jako lep. Razven 300 inoco do 400 drugih oseb udeležila se je pogrebjašk šolska mladina v „Slov. gospodarju“ so morali S klerikalci seveda pokojnika oblatati. Mi pa dobro mo vemo, da ostane spomin na ranjkega Schantlako l neizbrisen. Lahka ti bodi, vrli značajni pokojnik, S domača zemljica!

Veliki slepariji z živinskimi listi so prišli trel na sled. V Sv. Petru na Medvedovem selu se je azil dobivalo prazne živinske liste z občinskimi pe-ekli čatom po 1 K. Občinski predstojnik Strašek in so njegova žvana sta sleparijo kar v veliki meri kih izvrševala. Občinski urad ni bil pravzaprav nič nda družega kakor gnezdo tibotapev in goljufov. kt Pred sodnijo se bode grozne skandale dognalo. Občina je seveda v bodo klerikalnih rokah. Na tak način ni čuda, se potem živinske kuge vedno iz novega čez meje zavlačijo.

Na lovu streljal je posestniški fant Jože Sivko v sv. Jakobu pri sv. Jurju j. ž. tako ne-ine prevedno, da je mesto zajca zadel lastnika lova gre g. Jožefa Graselli in ga težko ranil, tako da so ozil g. Jožefa Graselli in ga težko ranil, tako da so ogi morali ponesečenega v celjsko bolnišnico od-eli peljati.

Vlomil je neznanec pri krčmarici Dečor v Gorici pri Dobernu in ukradel poleg zlatnine tudi 696 K denarja.

Nesreča. Postiljon Franc Krivec vozil je posestnika Moličnika in njegovo ženo v bližini Celja tako neprevidno, da so se konji splašili. Vsi trije so padli v 6 metrov globoki jarek in so bili težko poškodovani.

Požar. V Cirkovcah pri Šoštanjju je pogorelo gospodarsko poslopje posestnice Rogovnik z vso krmo in stroji. Živino so rešili. Skoda znaša 2400 K, a je z zavarovanjem krita. Sluti se, da je nekdo nalašč zažgal.

Ustrelil se je v Stanzu pri Halbenrainu krojaški mojster Klampfer. Vzrok samomora ni znan.

Vlomilci. V Kasazi je vlomilo 6 tatov pri branjevcu Videčniku, ki se nahaja zdaj pri voj-jakih. Videčnikova žena je pričela streljati, nakar so vlomilci urnih pet zbežali.

Pokvarjena mladina. V Gaberjih zasačili so stražniki v stanovanju Elizete Kogoj 12 letna šolarja Karla Kogoj in Alojza Narat pri prepo-vedani igri Smrkolina sta dostikrat cele noči igrala. Neznano je, od kje sta dobila dostikrat velike svote denarja.

Iz ljubosumja sta se stepla fanta Janez Soško in Janez Bndič, kër se je zadnji šalil s Soškovo ljubico Naposed je Soško potegnul nož in sunil Budiča z njim štirikrat v hrbet, tako da je ta smrtnonevarno ranjen.

Surovež. V Leki pri Laškem živi Franc Tabor v sovražtvu s posestnikom Francom Janta. Zadnjič je šel, oborožen z nožem, mimo Jantove hiše, Kër svojega sovražnika ni videl, zaklal mu je 50 kron vrednega domačega psa. Tabor se bode imel pred sodnijo zagovarjati.

Utonil je v bližini Zgornje Radgone posestnik Joh. Jagerič. Ko se je vračal domu, padel je po nesreči v Muro in izgubil svoje življenje.

Divjak. Na plesu v Skrubejevi krčmi pri Celju metal je vojak Andrej Ratelj prazne steklenice na goste. Ko mu je krčmar to prepo-vedal, potegnul je bajonet in ga sunil krčmarju z vso silo v hrbet. Krčmar je smrtnonevarno ranjen. Razbujeni gostje so Rateja vrgli na tla in ga grozno pretepli ter patrolji oddali.

Zaprl so v Mariboru neko dekle Jozefa Gaube rojeno Jarc iz Pesnice. Našli so pri nje več sto kron, ki jih je brzkone kje ukradla.

Veliki vlom v Radgoni. Urarjeva vdova Marija Kopaiko v Radgoni opazila je že dalje časa, da ji nekdo denar krade. Niti mislila ni nato, da bi bil tat njen pomočnik Janez Prirš. Pa je bilo vendar tako. Zadnjič pa je Prirš še napra-vil ponočni vlom v prodajalno in je ukradel za 2000 kron zlatnine. Hotel jo je potem čez ogrsko mejo popihati, a mestni stražnik Drobotz ga je na kolesu zasledoval in vjel. Prirš je že 7 krat zaradi tatvine predkaznovan. Oddali so ga sodniji.

Vojaški pretepi med domobranci in infanteristi 87. pešpolka so se v zadnjem času ope-tovano v Celju zgodili. Taki pretepi pač ne de-lajo nikomur čast.

Pod vlak se je vrgel v Mariboru huzar Šte-

